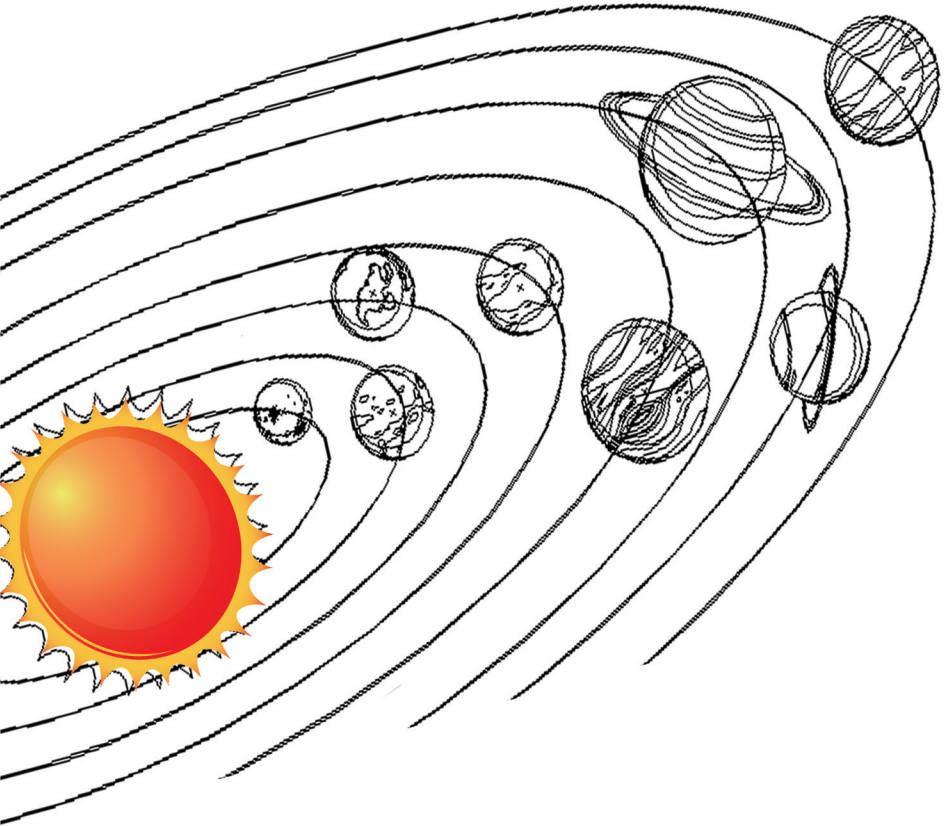

PROFESÖR BİLGE'DEN
FEN ÖYKÜLERİ

GEZEĞENİMİZ

GEZEĞENİMİZ

Ablam Naz bu hafta çok heyecanlıydı. Heyecanın sebebi, staj yapacağı okulun açıklanacak olmasıydı. Ablam üniversitede Fen Bilimleri Öğretmenliği bölümünde okuyor.

Eğitim fakültelerinde okuyan öğrenciler, meslekleriyle ilgili deneyim kazanmak için okullara staja gnderiliyormuş. Çocukluğundan beri öğretmenlik yapma hayalili kuran ablam, staj sayesinde bu hayalini gerçekleştirmiş olacak.

Staja gidecek öğrenciler beşer altışar kişilik gruplara ayrılıyormuş. Her grubun başında üniversiteden bir danışman hoca ile gittikleri okuldan bir ğretmen bulunuyormuş. Haftanın bir kaç günü belirlenen okullarda staj yapacaklar. Mezun olmadan önce gerçek bir sınıfta ders anlatımı yaparak tecrübe kazanacaklarmış.

Ablamı heyecanlandıran konulardan biri de hangi okulda staj yapacağı. Benim yaş grubumdaki çocuklarla daha iyi iletişim kuracağını düşündüğü için ilkokulda staj yapmak istiyor. Danışman hocasının kim olacağı da ayrı bir merak konusu. Sevdığı danışman hoca sayesinde, öğretmenliğe dair kafasında ne kadar soru varsa rahatlıkla sorabileceğini söylüyor.

Bu hafta açıklanacak staj okuluyla hepsi netlik kazanacak. Her sabah evden çıkarken staja gideceği okul açıklanacak mı diye heyecan yaşıyor. Bu durum ev halkı için de önemli bir konu haline geldi. Evde herkes dört gözle üniversiteden yapılacak açıklamayı bekliyor.

Beklenen açıklama çarşamba akşamı geldi. Okul sonrası eve gelen ablam içeri girer girmez alaycı bir tavırla:

— Bilge, bundan sonra bana öğretmenim diyebilirsin, dedi.

— Nasıl yani, doğru mu anladım, diye merakla sordum.

— Evet, stajımı sizin okulda yapacağım, dedi.

Böyle bir ihtimali konuşmuştuk fakat gerçekleşme olasılığı çok azdı. Annem, babam ve ben çok şaşırdık. Annem gülümseyerek:

— Kardeşine abla torpili yaparsın artık, dedi.

Ablam:

— Yok öyle torpil filan. Abla olmak ayrı, öğretmenlik ayrı, dedi.

Ailece gülüştük. Ablam birkaç hafta sonra bizim okulda stajyer öğretmen olarak derslere gireceğini ve haftanın iki günü bizim okulda olacağını söyledi. Aslında bu habere sevinmişim fakat bazı endişelerim vardı. Evde “abla” okulda ise “öğretmenim” diyecektim. Bu durumu karıştırırsam arkadaşlarım benimle alay eder mi bilmiyorum. Ayrıca annemin söylediği “kardeş torpili” meselesinin de sınıfta konuşulacak olma ihtimali vardı.

Ablamın bizim okulda staj yapmasının haricinde sevindirici başka bir haber daha vardı.

Ablamın en çok sevdiği Neslihan Hoca danışman öğretmeni olacaktı.

Günler sonra ablam ve beş arkadaşı, Neslihan Hoca’nın önderliğinde okulumuza geldiler.

Sınıf arkadaşlarım misafirlerimize, “Hoş geldiniz” demek istediler. Neslihan Hoca, arkadaşlarımın bu nazik davranışından memnun kalmıştı. Okul bahçesinde hepsiyle tek tek selamlaştıktan sonra toplantı için Müdür Bey’in odasına geçtiler.

Ablamdan öğrendiğime göre toplantıda stajda uyulması gereken kurallar anlatılmış. Müdür Bey, Neslihan Hoca’nın yapacağı her etkinliğe destek olacağını söylemiş.

Toplantı sonrası Müdür Bey, Neslihan Hoca ve stajyer öğretmenlere okulu gezdirdi. Bizim sınıf coşkuyla misafirlere, “Hoş Geldiniz” dedi. Sınıftan pozitif enerji alan Neslihan Hoca:

— Öğretmeniniz de onay verirse, haftaya yapılacak ilk derste güzel bir etkinlik planlayabiliriz, dedi.

Öğretmenimiz:

— Tabii ki çok memnun oluruz. Farklı etkinlikler yapmak, yeni şeyler öğrenmek çok iyi olur, dedi.

Ablam ile göz göze geldik. Gülümseyerek birbirimize baktık. İlk haftadan bu enerjiyi yakalamış olmak ikimizi de sevindirmişti. Ablamı öğretmen kürsüsünde görmek beni çok mutlu etti.

UZAY TEKNOLOJİLERİ MERKEZİ

Bir hafta sonra ablamın staj günüydü. Heyecanı her halinden belli oluyordu. Ayrıca Neslihan Hoca söz verdiği etkinliği açıklayacaktı. Hepimiz merak içindeydik.

Ablamla birlikte sınıfa gelen Neslihan Hoca, dört gözle beklediğimiz etkinliği açıkladı. Ülkemizin en önemli bilimsel araştırma kurumlarından, Uzay Teknolojileri Merkezi'ni ziyaret edecektik. Etkinlik bu merkezde olacaktı.

Uzay ve dünyamızla ilgili konular her zaman ilgimi çekmiştir.

Gezi, iki gün sonrasına planlanmıştı. Detaylar hakkında Neslihan Hoca bilgi vermeye devam etti. Uzay Teknolojileri Merkezinde yapacaklarımızı anlattıkça kendimi uzay gemisinden dünyayı seyreden astronot gibi hissettim. Hayal dünyamda uzay yolculuğuna çıkmıştım bile.

Geziye iki sınıf gidecektik. Gezi sabahı hep beraber otobüse bindik. Başımızda sınıf  ğretmenimiz ve stajyer öğretmenler vardı. Tabii Neslihan Hoca'yı da unutmamak lazım. Kalabalık bir ekip olmuştuk.

Uzay Teknolojileri Merkezine ulaştığımızda gördüklerimiz karşısında hayretler içinde kaldık. Geniş bahçenin içinde kubbe şeklinde çatısı olan altı tane bina vardı. Binaların yapısı çok ilginçti. Pipetli suluğuma benzeyen bu yapıların adı g zlemeviydi. Kubbelerin çatısından gökyüzüne kadar uzanan dev teleskoplar ilgimizi çekti. G zlemevlerini geçince karşımıza iki katlı "U" şeklinde büyük bir bina  ıktı. Burası merkez binaydı ve çok büyüktü.

Burada bizi Müdür Kubilay Bey karşıladı. Yanında iki tane de yardımcısı vardı. Kubilay Bey ve ekibi, Neslihan Hoca ve öğretmenlerimizle tek tek tokalaşılar. Bizi, giriş katta bulunan konferans salonuna davet ettiler.

Herkes yerini aldıktan sonra Kubilay Bey kürsüye çıktı.

— Arkadaşlar hepiniz hoş geldiniz. Burası Uzay Teknolojileri Merkezi. İlk olarak ne kadar dikkatlisiniz merak ediyorum. İçinde bulunduğumuz bina sizce kaç katlı?

Salondaki öğrenciler hep bir ağızdan:

— İki katlı, diye yanıtladılar.

Kubilay Bey:

— Evet, hepiniz çok dikkatlisiniz. Ama cevap yanlış. Dışarıdan bakınca bina iki katlı gibi gözüküyor ama yerin altında dört, yer üstünde iki olmak üzere toplam altı katlı bir binada bulunuyorsunuz, dedi.

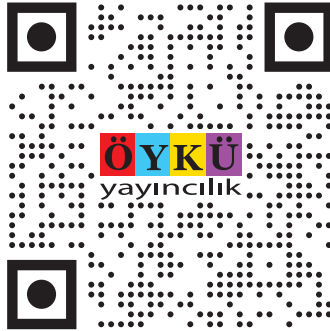
Bu bilgi hepimizi şaşırtmıştı. Kubilay Bey bina hakkındaki ilginç bilgileri arka arkaya sıraladı. Bina içinde; yüz tarama, ses tanıma, parmak izi gibi güvenlik önlemleri olduğundan bahsetti. Aynı filmlerdeki gibiydi. Bilim adamlarının ve ajanların çalıştığı bu tarz yerlerde üst düzey güvenlik önlemleri alındığını öğrendik.

Kubilay Bey bu açıklamalardan sonra sözü stajyer öğretmenlere bıraktı. Planlama bu şekilde yapılmıştı. İki stajyer öğretmen, Neslihan Hoca'nın danışmanlığında hazırladıkları dersi sunacaklardı. Bu öğretmenlerden birisi de ablamdı. Onun kadar ben de heyecanlıyım. Yapacağı sunumu evde çalıştığı için biliyordum. Çok iyi hazırlanmıştı. Fakat muzip öğrenciler karşısında bakalım ne yapacaktı?

Ablam kürsüye çıktığında heyecanını hemen fark ettim. Heyecanlandığı zaman dudağını ısırır, küpesiyle oynardı. Ancak bu durum kısa sürdü. Konuşmaya ve anlatmaya başlayınca rahatladığını hissettim.

Hikâyenin tamamı 64 sayfadır.
Öykünün devamını merak mı ettin?
Seçkin Kitapçılardan Temin edebilirsin.

İyi ki Öykülerim Var...

www.oykuyayincilik.com • www.oykuekitap.com